

NEWSLETTER

februar 2023

STIPENDISTICA MJESECA

Semra Nešust

Fondacija Hastor može se pohvaliti marljivim, ambicioznim i uspješnim stipendistima koji ostvaruju zapažene rezultate na polju obrazovanja i nauke. Tim Fondacije čine mladi volonteri koji doprinose njenom radu unapređujući ga svojim znanjem i vještinama. Upravo takve vrijednosti i predanost volonterskom angažmanu u okviru Fondacije Hastor iz mjeseca u mjesec stipendista donose titulu Stipendiste mjeseca. U nastavku čitajte o **Semri Nešust**, stipendistici koja je tu titulu odnijela ovaj mjesec.

Kroz Newsletter Fondacije Hastor koji izlazi svakog mjeseca imamo priliku da se podrobneje upoznamo s mladim i uspješnim ljudima koji svima mogu poslužiti kao inspiracija. Jedna od takvih je i Semra Nešust koja dolazi iz Bugojna. Svoje odrastanje i školovanje provela je u Jajcu. Prvi ciklus studija na Fakultetu političkih nauka – Odsjek za komunikologiju/žurnalistiku – uspješno je okončala 2021. godine. Kako Semra ističe, oduvijek je voljela izazove i nova iskustva te je iz tog razloga odlučila drugi ciklus upisati na Fakultetu za saobraćaj i komunikacije, Odsjek za komunikacijske tehnologije.

Na samom početku drugog ciklusa bilo je teško navići se na novo okruženje, novo zanimanje i, na kraju krajeva, novu tematiku. Ipak, uz rad, trud i upornost uspjela je uhvatiti korak s gradivom i onim što su ostali studenti završili na prvom ciklusu, a što je bilo neophodno da bi uspješno usvajala nova znanja na drugom ciklusu studija, budući da su medusobno povezani. S većinom pojmove, predmeta i projekata susrela se prvi put i trebalo je krenuti ispočetka i raditi mnogo.

Semra navodi da je, dok joj je svaka druga osoba govorila da se na vrijeme ispiše i da neće uspjeti, ona svoj život organizirala na način da pokaže prvenstveno sebi koliko može, a onda i ostalima, a da pri tome njen privatni život ne trpi. Sve ispite, pa čak i one najteže, uspjela je položiti na prvim rokovima. Trenutno je završna godina na Fakultetu za saobraćaj i komunikacije, a njena upornost svima nama može poslužiti kao primjer kako je poznata poslovica da se sve može kad se hoće apsolutno istinita.

Semra je stipendistica Fondacije Hastor od šestog razreda osnovne škole.

Slobodno mogu reći da sam dio Fondacije Hastor skoro od njihovog samog osnivanja. Stipendiju sam dobila još kad je učitelj Ramo išao po udaljenijim mjestima i tražio djecu koju će Fondacija stipendirati. Vjerujem da je tog dana to bila moja sreća, a danas, dosta godina poslije, uvjereni sam da se tad moj život počeo kretati u nekom boljem i ljepšem smjeru i da Fondacija Hastor i dan-danas ima veliki utjecaj na moju budućnost, ali i na sve ono što sam već postala.

Pored izuzetno uspješnih i produktivnih godina provedenih na odabranom studiju, naša Semra se naročito ističe u svom volonterskom angažmanu.

Volontirala sam uz mentore – studente stipendiste Fondacije Hastor – kao stipendistica osnovne, a zatim i srednje škole. Tri godine sam ja bila mentor srednjoškolčićima, a sad već drugu godinu volontiram u administrativnom timu Fondacije Hastor. Držala sam obuke novim članovima administrativnog tima i nekoliko puta pričala svoj životni put na mjesecnim sastancima za studente stipendiste. Mentorstvo mi je pomoglo da se približim srednjoškolčićima i da im najprije postanem prijatelj pa tek onda mentor. Sve vrijeme sam s njima imala prijateljski odnos, pa čak i sad, kad su neki od njih već i sami postali mentori, imam naviku da im se javim, pozdravim ih na sastanku i nakratko im se pridružim. Poseban osjećaj pruža mi činjenica da sam s nekim od njih svoje druženje započela kao stipendistica, zatim sam istim tim osobama bila mentorica, a sada ih gledam kao maturante srednjih škola ili čak studente. S nekoliko njih sam u redovnom kontaktu i mogu reći da sam u svemu ovome upoznala ljude koje možda bez Fondacije ne bih, a koji su trenutno dio moje svakodnevnice i mog života.

Naša Fondacija je Semri udahnula novi i ljepši pogled na život i u njenu svakodnevnicu unijela filantropsku ideju kao osnov za djelovanje.

Fondacija Hastor me naučila mnogim vrijednostima koje su me izgradile u osobu kakva sam danas. Uz ovu porodicu sam sticala svoje radne navike, imala veću motivaciju za učenje, rad i trud, ali sam u isto vrijeme osjećala samostalnost kada dobijem stipendiju imajući u vidu činjenicu da sam istu dobila za svoj rad i trud i da na taj način mogu olakšati svojoj porodici. Prilikom volontiranja u lokalnoj zajednici često smo uljepšavali naš grad Jajce, pomagali studentima u domu, davala sam instrukcije i pomagala ljudima za vrijeme pandemije izazvane korona virusom. Toliko dešavanja zapravo ima da se dosta njih ne mogu ni sjetiti, ali zasigurno mogu reći da Fondaciju svakodnevno istinski živim.

U septembru prošle godine Semra je kao i ostali stipendisti dobila mail u kojem je naglašeno da se pošalje CV ukoliko su studenti stipendisti zainteresirani za rad. Ne očekujući mnogo, Semra je poslala mail, a u roku od tri dana u njenom životu se ponovo desio pozitivan preokret, kao onog dana kad je odabrana za stipendistiku Fondacije Hastor. Nakon razgovora s Amelom Dedić dobila je priliku za razgovor za posao u Prevent Labsu kao saradnik za korporativne komunikacije. Semra navodi da je na početku bila skeptična oko toga kako uklopiti posao s fakultetom, ali je, kao i sve dosadašnje izazove, i ovaj prihvatile hrabro i objeručke te je uspjela iskombinirati posao, fakultet, prijatelje i porodicu. Naša Semra je dobila posao iz snova, a sve zahvaljujući njenom trudu i radu. Njena poruka za sve stipendiste glasi:

Šta god da radite, radite to najbolje što možete, preuzmite rizik i nemojte biti zadovoljni prosječnošću. Svi vaši snovi mogu postati stvarnost ukoliko ih imate hrabrosti loviti.

Našoj Semri želimo puno uspjeha u njenim trenutnim i budućim angažmanima i da zauvijek ostane inspirativna zvijezda vodilja da se trud i rizik uvijek isplate.

RAM – RUBRIKA AKTIVNIH MLADIH

Izudin Beganović

Rubrika aktivnih mladih prostor je u okviru kojeg svaki mjesec predstavljamo najvrednije stipendiste naše Fondacije. To su oni koji iz dana u dan nastoje svoje vrijeme i energiju uložiti u više ciljeve te na taj način poboljšati sebe, ali i svoje društvo. RAM (radna memorija) je dio računara bez kojeg se njegov rad ne može ni zamisliti. Na isti način su i naši stipendisti, koji, pored volonterskog aktivizma u sklopu Fondacije, izuzetno marljivo rade i u svojim lokalnim zajednicama, dio bez kojeg naš rad zasigurno ne bi bio isti. RAM je rubrika posvećena onima koji svakodnevno aktivno rade na tome da poboljšaju svoje društvo i unaprijede sebe, stoga nam je zadovoljstvo svakog mjeseca govoriti o nekome od njih, a ovoga puta ta čast pripala je **Izudinu Beganoviću**.

Izudin Beganović je student Medicinskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu i trenutno pohađa posljednju, tj. šestu godinu studija. Stipendista Fondacije Hastor je godinu dana i od ove akademske godine član je administrativnog tima Fondacije Hastor.

Volontiranje u Fondaciji Hastor nije Izudinovo prvo iskustvo u volontiranju. Tokom srednjoškolskog obrazovanja bio je član Fondacije Izvor nade, gdje je stekao svoja prva volonterska iskustva kako s mlađom populacijom tako i u lokalnoj zajednici. Izudin nerado priznaje da je, nakon što je upisao Medicinski fakultet, morao svoje vrijeme maksimalno posvetiti akademskoj karijeri i bio je primoran smanjiti obim svojih volonterskih aktivnosti. Sada, u završnim godinama studija, kada su obaveze na fakultetu manje, ima idealnu priliku da svoje dosadašnje iskustvo i ljubav prema volontiranju oživi kroz aktivnosti u Fondaciji Hastor.

Iako sam vrlo brzo prešao u administrativni tim, doživio sam divna iskustva kroz volontiranje na terenu s učenicima. Nastojao sam uvijek da im prenesem bar dio moje ljubavi prema volontiranju i uvijek sam ih podsjećao na najvažniju stvar: dobro se dobrim vraća. Ove godine želim da doživim novo iskustvo, da upoznam nove ljudе i nadam se da će svojim radom pomoći kako mentorima tako i svim učenicima kojima je pomoć potrebna.

U posljednje vrijeme, kako ističe, Izudin svoj rad nastoji fokusirati na volontiranje i produbljivanje praktičnog znanja. Najnovija aktivnost takve vrste je volontiranje u Hitnoj pomoći. Na taj način se trudi da slobodno vrijeme iskoristi doprinoseći razvoju lokalne zajednice, a u isto vrijeme i da nadogradi i poboljša svoje znanje za koje su mnogi studenti, nažalost, ostali uskráćeni tokom perioda pandemije virusa COVID 19.

Smatra da su mladi ljudi temelj svakog društva i da svojim aktivnostima direktno utiču na to kakva nas budućnost čeka. Ponekad je potreban samo jedan mali podsticaj ili jedna ideja da ohrabri mlađe da budu bolji kako za sebe tako i za svoje društvo.

Biti stipendista Fondacije Hastor za mene je velika čast i zadovoljstvo. Finansijska podrška je samo jedan segment u moru stvari koje mi je omogućila. Ono najvažnije što je Fondacija Hastor za mene uradila jeste to da mi je otvorila nove poglede na to koliko jedan pojedinac može doprinijeti društvu. Iskustvo spajanja ljudi s različitih područja i znanosti, a da pri tome svi imaju samo jedan cilj – nesebično dijeljenje iskustva i znanja kako bi svi zajedno napredovali i unaprijedili našu zajednicu – može se doživjeti samo u okvirima Fondacije Hastor.

Izudin navodi da mu je pored svega navedenog Fondacija Hastor omogućila i da usavrši određen vještine koje bez njene podrške ne bi bio u mogućnosti usavršiti. Zahvaljujući stipendiji uspio je položiti više nivoa njemačkog jezika, prisustvovati raznim seminarima i kongresima iz oblasti medicine te učestvovati u raznim kursevima koji su poboljšali njegove praktične sposobnosti na polju medicine, a sve s ciljem da, kada postane ljekar, nastavi nesebično i što uspešnije pomagati ljudima.

Smatra da je organizacija vremena osnova uspjeha u životu. Uz dobru organizaciju moguće je pronaći vremena i za dodatne aktivnosti i zanimanje bez da se našteti akademskom uspjehu.

Moja poruka za stipendiste je da uvijek gledaju da iskoriste svoje vrijeme u dobre svrhe. Sve na svijetu možemo kupiti osim potrošenog vremena, ono nema cijenu i nikada se ne može vratiti. Zato je potrebno stvarati sjećanja i iskustva jer to će biti naš jedini podsjetnik da nismo godine potrošili uzalud.

Ispisivanje i čitanje inspirativnih priča naših stipendista koje nas uče pomaganju i velikom značaju svakodnevnog rada na sebi naš su korak ka planiranim ciljevima. Istinsko bogatstvo je imati nebrojeno mnogo takvih priča pod okriljem samo jedne zajednice – naše Fondacije Hastor.

ALUMNI MJESECA

Aida Gradaščević

Nakon okončanja školovanja stipendisti Fondacije Hastor ostaju vezani za Fondaciju kao korijen za svoje drvo. Takvo korijenje teško je pokidati zbog veze koja umije biti izuzetno čvrsta, neraskidiva i puna povezanosti, koja je ispunjena pozitivnim emocijama i predivnim sjećanjima na period školovanja koji je ostao iza njih. Tako bivši stipendisti Fondacije Hastor njeguju povezanost s Fondacijom koja je nerijetko bila njihov glavni oslonac i podrška u životu. Vrijeme prolazi i ljudi se suočavaju s raznim promjenama i mnoga sjećanja blijede kada se zamijene novim i interesantnijim dogadjajima. Samo jedno u životu svakog stipendiste, ma u kojem životnom dobu bio, ostaje isto – privrženost Fondaciji Hastor. Ovog mjeseca donosimo vam priču bivše stipendistice Aide Gradaščević.

Aida je osoba koja u svom poslovnom i privatnom životu predstavlja definiciju posvećenosti i predanosti onome što radi. U nastavku ove inspirativne priče na Aidinom primjeru primijetit ćete da sve možemo ostvariti samo onda kad to zaista i želimo i kada se dovoljno trudimo.

Aida Gradaščević rođena je u Sarajevu. Danas radi u Ilijašu, gdje i živi sa svojom porodicom, mužem i troje maloljetne djece. Pedagošku akademiju u Sarajevu – Odsjek za razrednu nastavu – upisala je 2006. godine. Nedugo nakon toga postala je član i stipendista Fondacije Hastor. Sredinom 2010. godine stiče zvanje magistrice razredne nastave i tada počinje njen učiteljski put i rast. Također, certificirani je asistent za rad s djecom s poteškoćama u razvoju. Trenutno radi u Osnovnoj školi „Stari Ilijaš“ u Ilijašu kao učiteljica. Aida u svojoj biografiji ima objavljen i naučni rad „Interpretacija književnog teksta u kombinovanom odjeljenju (mogućnosti i izazovi)“ u Zborniku radova učitelja Kantona Sarajevo.

Za sebe kaže da je veoma snalažljiva, kreativna i komunikativna. S užitkom i kvalitetno obavlja svoje radne zadatke i to joj pričinjava veliko zadovoljstvo. Kaže da je u poslu jako odgovorna, uredna, savjesna i marljiva radnica, kako samostalno tako i u grupnom radu.

Tokom njenog školovanja veliki podstrek bila joj je upravo Fondacija Hastor. Pored finansijske pomoći, za nju je velika čast bila, a i još uvijek je, činjenica da je bila dio naše porodice. Volontiranja u kancelariji Fondacije Hastor za nju su, kako kaže, uvijek bila nezaboravna. Dobro društvo i zajedničko odgovaranje na pisma stipendista Fondacije bila su poseban vid komuniciranja među stipendistima i jedno novo iskustvo svim tadašnjim studentima stipendistima koji su volontirali u okviru administrativnog tima.

Aida kaže da je najbolji dio tokom aktivnog članstva u Fondaciji bilo volontiranje s učenicima stipendistima koji su pohađali škole u udaljenijim mjestima. Većinu volonterskih sati obavljala je u Prači i u Busovači. To druženje svodilo se na pomaganje mlađim stipendistima u usvajanju znanja i vještina potrebnih za školu u tom periodu. Upravo ovakav vid volontiranja Aidu je još više podstakao da njen životni poziv bude rad s djecom kojoj je uvijek maksimalno posvećena.

U svom poslu i radu u učionici vodim se mišlju da je dijete u mojoj učionici meni samo učenik, a nekome cijeli svijet – tako radim i motivišem se tim malim bićima kako bi nekome cijeli svijet bio ono nešto najbolje što može biti.

Aida se kroz cijeli svoj život, školovanje i posao vodila vrijednostima za koje se zalaže Fondacija, a njen uzor u svemu tome bio je naš učitelj Ramo na čiji pomen Aida, kao i svi mi, ima samo divine i posebne uspomene. Svoje učenike motiviše riječima da će ih, ukoliko budu dobri i vrijedni, jednog dana preporučiti Fondaciji Hastor napominjući im da u Fondaciju ulaze samo najbolji i najvredniji učenici.

Učiteljica, to je ono što sam oduvijek željela biti. U nastojanju da se izgradim i ostvarim svoj san još iz djetinjstva u mnogome mi je pomogla Fondacija Hastor. Onda kada sam najviše trebala vjetar u leđa, pojavio se učitelj Ramo. Nije me privukao i zaintrigirao samo zbog zanimanja kojim se ranije bavio već zbog stava i snage kojom je sve nas okupljao i sve nas upućivao da biti član te divne porodice nije samo primati novčanu pomoć već da je to upoznavanje nekih novih dimenzija prijateljstva, veze, širenja znanja i vidiča, putovanja širom naše divne Bosne i Hercegovine i pomaganje drugim mlađim članovima naše „porodice“. Tokom svog napredovanja u struci često sam se rado sjećala učitelja Rame, koji nije mnogo govorio, ali je svojim hitrim pokretima i pogledima svima nama sve za vrlo kratko vreme znao reći.

Aida je član Fondacije Hastor bila 5 godina, a o tom vremenu kaže:

Uvijek me je tokom članstva u Fondaciji Hastor fascinirala čudna nit koja nas je sve povezivala. Bilo nas je iz svih gradova Bosne i Hercegovine, različiti, a isti. Družili smo se i pomagali jedni drugima, dopisivali pismima, dijelili školske i studentske brige i probleme, rješavali ih zajedno i težili da uvijek, ma gdje bili, našu Fondaciju predstavimo u najboljem mogućem svjetlu.

Uz posao, svoje slobodno vrijeme posvetila je Udruženju „Život sa Down sindromom“ kao profesor razredne nastave u projektu „Asistent u inkluzivnom odjeljenju“. Uporedo s tim, dvije godine je radila u Udruženju „Budi moj prijatelj“ kao nastavnik na radionicama u okviru projekta „Inkluzija Roma u osnovno obrazovanje Kantona Sarajevo 2010-2012“. Posljednjih nekoliko godina dio je tima koji piše i realizuje Erasmus+ projekte. Aktivno je učestvovala i u izradi rezultata projekta „Priručnik dobrih praksi – Kako koristiti humor u nastavi?“ i „Vodič za učenike kako da poboljšaju socio-komunikacijske vještine upotrebom humora“. U priručniku koji je namijenjen nastavnicima širom svijeta, a preveden na 5 partnerskih jezika objavljene su Aidine dvije prakse od ukupno 8 iz Bosne i Hercegovine. Uskoro počinje realizaciju još jednog takvog projekta pod nazivom „Jačajmo samopouzdanje kod učenika u osnovnoj školi“. Tokom cijelog svog rada u matičnoj školi urednik je i moderator školskog časopisa „Ilijaški biser“ na koji je, kako ističe, posebno ponosna. Isti je dostupan u elektronskoj formi na web-stranici škole.

Iako je Aidino slobodno vrijeme, ako se to uopće može nazvati tako, popunjeno svim njenim aktivnostima, ona odmor i bijeg od realnosti pronađazi u četiri zida svog ljubavlju ispunjenog doma. Za nju je porodica centar svijeta, a s mužem Damironom se trudi da što više vremena provedu s Imranom, Ajlanom i Merjem, njihovom djecom.

Moja porodica je centar mog svijeta, zauzima primarno mjesto u svim sferama mog postojanja i neiscrpan je izvor sreće i motivacije za svaki moj dan.

Za kraj Aida poručuje:

Onima koji sada primaju stipendiju Fondacije Hastor poručujem da uvek s ponosom i punih usta pričaju o Fondaciji, da budu ponosni na to što su njeni stipendisti i da ih motivacija koju imaju u Fondaciji ponuka da u budućnosti i oni shvate važnost pomašanja, upućivanja i podrške kakvu svi stipendisti u Fondaciji Hastor imaju. Šaljem mnogo pozdrava za sve one koji se imalo osjećaju dijelom Fondacije i poručujem da uz njenu pomoć teže ka ostvarenju svojih dječijih snova. Ne mislite da je nemoguće, ja sam uspjela.

Aidina životna priča jedan je od pokazatelja koliko je snažna veza Fondacije Hastor i njenih sadašnjih i bivših stipendista. Ona je jedan u nizu primjera na kojima se može primijetiti posebna ljubav i privrženost Fondaciji Hastor svih onih koji su osjetili njenu podršku i značaj. Naši su uspješni alumnisti najbolja potvrda da vrijedi podržavati i podsticati mlade ljude jer tako ulažemo u bolju budućnost, ali i kvalitetnije obrazovanje budućih generacija.

ZANIMLJIVOSTI

Fenomen aurore borealis

Šta je aurora borealis?

Polarna svjetlost je svjetlosna pojava u visokim slojevima Zemljine atmosfere u obliku lukova, pruga, zavjesa i raspršenih (difuznih) svijetlih ploha. Najčešće je vidljiva u polarnim krajevima, a što je udaljenost od magnetskih polova veća, to se pojavljuje rijđe. Na sjeveru se naziva aurora borealis (sjeverna zora), prema rimskoj božici svi tanja Aurora i grčkom bogu sjevernih ili sjeveroistočnih vjetrova Boreju. Na jugu se naziva aurora australis (južna zora).

Mehanizam nastanka aurore

Danas je poznato da auroru izazivaju elektroni s energijama u opsegu od 1 do 15 keV, tj. elektroni koji su ubrzani naponom od 1.000 V do 15.000 V. Svjetlost nastaje kada se ti elektroni sudaraju s atomima u gornjim slojevima atmosfere, obično na visinama od 80 do 150 km. U svjetlu dominira emisija atomskog kiseonika – zelenkasta linija na 557,7 nm i (naročito kod elektrona niže energije i na većim visinama) tamnocrvena linija na 630,0 nm. Zastupljene su i mnoge druge spektralne linije, naročito one molekulskog azota, i one se pale i gase mnogo brže otkrivajući pravi dinamički karakter aurora.

Zvukovi aurore

Tokom historije ljudi su govorili o zvukovima polarne svjetlosti – pucketanju, šištanju, zujanju ili zviždanju. Danski istraživač Knud Rasmussen ih je indirektno spomenuo 1932. godine, govoreci o narodnim običajima grenlandskih Eskima, kao i kanadski antropolog Ernest Hawkes 1916. godine. Kornelije Tacit, historičar starog Rima, pisao je kako su ljudi sa sjevera tvrdili kako čuju te zvukove. Danas još uvijek pristižu izvještaji o zvukovima polarne svjetlosti, no niko ih dosad nije uspio snimiti.

Aurore na drugim planetama

Aurora je opažena i na Jupiteru i Saturnu, planeta čija su magnetska polja mnogo snažnija od Zemljinog. Pokreće ih, kao i na Zemlji, Sunčev vjetar. Jupiterovi mjeseci, posebno Lo (treći Jupiterov mjesec), također uzrokuju snažne aurore koje se javljaju zbog električnih struja duž silnica magnet skog polja između rotirajuće planete i mjeseca koji kruži oko njega. Lo (koji ima aktivni vulkanizam i ionosferu) je posebno snažan izvor aurore, njegove struje emituju i radiotalase otkrivene 1955. godine. Nedavno je polarna svjetlost otkrivena i na Marsu, a zbog nedostatka jakog magnetskog polja, ranije se vjerovalo kako je to nemoguće.

OBJEKTIV

Stipendisti Fondacije Hastor u lokalnim misijama za prikupljanje pomoći žrtvama zemljotresa u Siriji i Turskoj

Adela Zenkić

Adisa Bajramović
i Aida Kevrić

Almedina Ibrahimović

Dika Šabanović

Amila Tursunović

Denisa Dedić

Eldina Ramić

Dženita Krehmić

Elma Čomor

Emina Zenkić

Uzeir Tihak

Nudžejma Karkelja

Nadija Huskić

Lejla Hasić - Bihać

Lejla Hasić - Čapljina

POETSKI KUTAK

Onima koji vole petak

Petkom se svaki student budi
Mrvicu sretniji nego drugim danima.
Kad dječaci i ljudi pogleda koji već uveliko stare izlaze iz džamije,
Ja pakujem stvari i svako malo gledam na sat,
A vrijeme kao da petkom ne prolazi
I kao da je taj dan od ostalih dana duži,
al' radost me svake minute čvrsto drži,
Jer srce zna da uskoro kući odlazi.

Moj kofer i ja se vučemo po mokrom trotoaru Ilijadža,
Pa onda u tramvaju pričamo jedno s drugim
Naslonjeni na pljesnive stubove
Na koje se barem jednom svaki student naslonio
I na sekundu sklopio oči
Umorne od Sarajeva.

Uvijek prerano stignem na stanicu
I posmatram druge ljude kako žure,
Svako svojim radostima,
I uzme me neka tuga,
Jer se sjetim onih koji sjede u svoja četiri zida
I nemaju kuda, nemaju druga.

Smireno se zahvalim Bogu,
Jer imam svoje selo
Majku i babu na kućnom pragu
I toplinu kuće,
Koja petkom zna da dolazim
Pa me grli
I od zime čuva
Brišući teške momente iz studentskog doma
Kojih ima u meni
Nebrojeno mnogo.

I onda, neopisivo brzo,
Teška nedjelja dođe
Pa ponovo kofer spremam
I tugujem
I kao da nikad nije ni bio petak
Ja s koferom drugujem
U starim tramvajima šeher Sarajeva.

Nedžma Latić

FONDACIJA
HASTOR

Kontaktirajte nas!
Bulevar Meše Selimovića 16,
Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

Redakcija
Džana Vrbač
Emra Kulo Begić
Nedžma Latić
Amina Abaspahić
Adelisa Begić
Almina Šabanović
Nikolina Stanar

Grafički dizajn
Edna Porča

Naslovница
Aida Mujčin,
"Vedro nebo"